

[Fibiger.]

ikke ogsaa købes Korn, som anvendes til Foderbrug, og at der ikke betales for meget for den Saasæd, som paa denne Maade kommer disse Mennesker i Hænde.

Rasmussen (Gylling): Det ærede Medlem Hr. Løje sagde, at jeg i mit Indlæg før skulde have sagt, at Regeringens Foranstaltninger jo ikke har hjulpet Landbruget noget, og at det var en Indrømmelse, som der var Grund til at understrege. Det ærede Medlem maa have en meget livlig Fantasi. Jeg sagde, at Forholdene inden for Landbruget desværre endnu var af den Beskaffenhed, at en saadan Lov kunde være nødvendig. Hvorledes dette kan føre ind i en Diskussion om, hvorvidt Regeringens Arbejde for Landbruget har hjulpet eller ikke hjulpet, synes jeg er noget vanskeligt at se. Jeg sagde een Ting mere: at til forskellige af de Foranstaltninger, Regeringen har søgt at faa gennemført — og jeg pegede i den Forbindelse bl. a. paa Rentesækning og paa Tilskud til Gælds-saning —, har vi ikke faaet nogen Støtte fra Oppositionspartierne. Men derudfra at mene, at jeg herigennem har sagt, at Regeringens Arbejde ikke har støttet Landbruget, vil være alt for meget at lægge i de Udtalelser.

Oluf Pedersen: Det Spørgsmaal, jeg stillede til den højtærede Landbrugsminister, har jeg stillet tidligere uden at faa det besvaret, men nu forstaar jeg det saadan, at Landbrugsministeren ikke vil fremsætte Forslag paa Linie med det, der blev fremsat af afdøde Godsinspektør Berthelsen i Landbrugsministeriets Kriseudvalg. Jeg gaar nemlig ud fra, at dette Forslag maa være Ministeren bekendt, efter at det nu gentagne Gange er fremdraget her i Tinget. Det Forslag, Berthelsen stillede, gik ud paa, at Arbejdsindsats gaar forud for Pantekreditorernes Krav. Det er min Opfattelse, at en Lovgivning paa Linie med Berthelsens Forslag vilde have meget større Betydning end den Række af Lovforslag paa dette Omraade, som er vedtaget i Folketinget. Det vilde baade blive mere virkningsfuldt, der vilde blive Linie og Klarhed i det, og det vilde betyde en Forenkling af hele denne Lovgivning, og jeg forstaar ikke, at en socialdemokratisk Regering vil afvise dette

Krav, at Arbejdspant bør gaa forud for Pantekreditorernes Krav.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg er villig til at skaffe de Oplysninger frem til Efteraaret angaaende Lovens Virkninger og ogsaa om de Priser, der er betalt, for saa vidt det er muligt. Jeg skal tilføje over for det ærede Medlem Hr. Fibiger, at der staar i den gældende Lovs § 2 og i Lovforslagets § 2, at Kommunalbestyrelsen skal paase, baade at der anvendes forsvarlig Mængde af disse Varer til Ejendommens Drift, og at der kun betales en rimelig Pris for disse Varer. Men hvis man ønsker det fra Rigsdagens Side, skal jeg gerne udsende en Henstilling til Kommunalbestyrelserne om at efterkomme det Paalæg, der findes i Forslagets § 2, 1ste Stykke.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Leje- eller Forpagtningstiden for Huse paa Landet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3085; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2791).

Sagen sattes til Forhandling.

Levinson: Ved Lov af 30. Juni 1919 fastsattes Vilkaarene for Fæstegodsets Overgang til Selveje i Lovens §§ 1—16, medens Lovens Kap. II, omfattende §§ 17—30, omhandler Brug af Huse paa Landet, som anvendes som Husmandsbrug og med Jordtilliggende af mindst en halv Hektar, og det er denne Del af Loven af 30. Juni 1919 med senere Ændringer, der ved det foreliggende Forslag foreslaas optrykt og bekendtgjort som Lov om Brug af Huse paa Landet.

I Lovens § 18 bestemmes, at Huse paa Landet, der anvendes som Husmandsbrug, af Ejeren kun maa gives i Brug i Livsfæste